

První víkendová voda v tomto roce. Voda nemohla být lepší a počasí vydařenější. Prostě paráda!!! Více o zájezdu se dočtete dále v článku od Kačky :-)

Ráno, hned jak si rozemnu očka, jenž se mi odlepí do sebe, koukám, koukám, venku zataženo, tma a mlha na ulicích. V duchu si říkám, zda mi třeba nepřeskočilo, v té zimě jet na vodu, nejsem blázen?! Mé tvrzení potvrdila i učitelka, která mi vyprávěla o tom, jak se chystá strávit tento víkend, odjezdem na hory, kde bude lyžovat. Couvnout se však už nedalo a nezbývalo mi nic jiného než zabalit a odejít na metro. Na Smíchovském nádraží jsem jen přestoupila na bus a blížila se pomalu k loděnici.

▣ Tam stál dopravní prostředek s vlekem, který pomalu vodáci naplňovali. Krásný pohled na pracující lidi, jak běhají kolem.▣

▣ Po navázání lodí na vlek, už všichni sedali do převozu. Delší cesta však tak rychle ubíhala, že najednou to s námi drklo a my stáli před živou vodou, před Doubravou. To byl impulz pro všechny, PŘEVLÍKAT! Já jen sebou trhla a šla pro tašky s věcmi. ▣

▣ Do vody jsme posadili lodě a šup do nich. První kolo se povedlo, byla švanda.

▣ U tak zvaného „Martina“ jsme se to i já s Mahomou snažili projet v suchu. Povedlo se. Lucka takové štěstí neměla, obrátilo jí to čumákem lodě proti proudu, proto na ní padá můj obdiv, už jen kvůli tomu, že dojela suchá. David ten zase jak to šlo, zkoušel postavit rodeovku na špičku. Ferda ani na mou prosbu neeskymoval, ale ani se mu nedivím, sice svítilo slunko, ale voda byla ledová. To se mi podařilo okusit při druhé jízdě. Nechala jsem se přemluvit, že bych zkusila sjíždět Doubravu na kajaku. To se mi hned po pár metrech vymstilo a já se překlopila dolů a už bumbala. A jelikož se mi eskymák nepodařil naučit, zbývalo jen kysit. Dále už to pak šlo dobře...▣

▣ A už se nám na obzoru jevil cíl. Z mostu nám už mávali Zajíc a další. Vytáhli jsme lodě na břeh. Překvapilo mě, že mi Ferda jako pravej gentleman chtěl pomoc s lodí. Jeho pomoc jsem však vděčně odmítla. Už čouhá modro-bílý odvoz, honem k němu a šupky dupky rychle svléct mokrý neopren a převléct se do suchých věcí.

▣ Cestu zpátky do loděnice mi zkrášlili klucí, jenž mě vykládali o různých zajímavých

věcech. A tak se na celý autobus ozýval smích. Ještě nám hodný Zajíček zastavil cestou u benzínky na zmrzlinu a pokračovalo se dál v cestě... Pár centimetrů před loděnicí Ferdu napadlo... Proč bych měla mít na nohách boty? Zbytečné, že? A tak jedna bota vyletěla z pravého okýnka a ta do páru zase na opačnou stranu. Jak mile vozidlo zastavilo, sundala jsem si ponožky, že si pro ně dojdu bosa a to si teda kluci neodpustili poznámku: Fuuj. □

A takhle nějak končil náš zájezd. Ještě se vše poklidilo, odvezl přívěs na zahradu a mohlo se jít domů. □

Tato voda se opravdu vydařila (samozřejmě i jako všechny ostatní), myslím, že si to asi všichni užili, jak nad vodou tak třeba i pod.

□